

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertatio Paraenetico Apologetica In Vitam Mirabilem, & Cœlestes Revelationes Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanae, Ordinis Sanctimonialium S. Brigittæ in Hispania Fundatricis

Tanner, Jan

Neap., 1690

Prologus, quem premittit ad primam partem mirabilis vitæ Ven. Virginis
Marinæ de Escobar à se latinè redditam Pater Melchior Hanel Societatis
Jesu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41415

Prologus, quem præmittit ad primam Partem
 Mirabilis Vitæ Venerabilis Virginis Ma-
 rinæ de Escobar à se latinè redditam
 P. Melchior Hanel Societa-
 tis JESU.

SI, ex Divi Gregorii (*hom. 6. in Ezech.*) sententiâ, cuiquam terrarum regioni obtigit benedictio, qua moribundus Isaac suum beavit, Jacobum; obtigisse prorsus credenda est Regno Hispaniæ, quæ tutelari gloriatur Jacobo. Libeat magni Ecclesiæ Doctoris, maximi Pontificis, verba excipere: *Quoniam*, inquit ille, *inter electos DEI, alii in contemplationem surgunt, alii verò per activæ vitæ solummodò opera pinguescunt, rectè in benedictione illa Isaac dicitur. Det tibi Dominus de rore Cæli, & de pinguedine Terræ. Ros etenim desupèr, & subtiliter cadit: & nos toties de rore Cæli accipimus, quoties per infusionem contemplationis intimæ, de supernis aliquid tenuitèr videmus: cum verò bona opera, etiam per corpus agimus, de terræ pinguedine ditamur. Ita Gregorius. Quis porrò recenseat, quos Jacobeâ forte felix, Hispania numerat electos DEI, tum contemplatione rerum Cœlestium sublimes, tum activæ vitæ sanctis operibus opimos. ut non immeritò, Christiani Orbis consensu, fœcunda Sanctorum Parens habeatur. Illa Ecclesia, ut verustiores taceam, etiam cum abundavit iniquitas, & refriguit charitas multorum, dedit Dominicum Gusmanum, Vincentium Ferrerium; illa Ignatium Loyolam, Franciscum Xaverium, Terefiam à Jesu, Thomam Villanovam, Petrum de Alcantara, atque tot alios præterea tulit, quos, & si Sanctorum Fastis Romana nec dum adscripserit Sedes, ob*

exa-

exactam tamen piè, ac laudabiliter vitam, venerabundi suscipimus: e quibus una sanè est, Venerabilis Virgo Marina de Escobar, cujus hoc nostro sæculo, rarè Sanctitatis, atque collatorum illi cœlitas illustrium donorum fama, extrà Hispaniam quaqua versum diffusa, neminem non rapit in admirationem. Me profecto ita abripuit, ut postquam primam hujus Admirabilis Virginis Partem Vitæ, nuperrimè Typis Hispanicis excusam conspexi, animum ad illam interpretandam adjecerim: stimulantibus me etiam ad hoc audendum Sapientibus Viris, ac in primis (quem singularis observantiæ ergò nomino) venerandæ memoriæ P. Roderico de Arriaga; qui, quòd in domestico hujus famulæ DEI Sacrario Sacerdos Divinam Hostiam litaverit, atque conspectu ipsius, & alloquio fuerit fruitus, non in postremis id gratiis habebat, ac facundum semper, prò opportunitate, ejusdem agebat Encomiasten. Dignum insuper operæpretium me relaturum existimabam, si sacram hanc historiam latinitate à me donatam, toti mundo redderem intelligibilem: quod quidem feci, tamen si stylo simpliciorum, quàm, ut elegantioris forte, cuiuspiam orationis amanti, satisfecerim. Atque si quis rationem facti petat, dicam: Cura mihi fuit, ne quoad ejus fieri posset negligere simplicem stylum, & verba dictæ Virginis Hispanica, quibus ipsa suas, atque non rarò satis obscure, & involutè conscripsit gratias, & ex quibus hanc primam vitæ Partem contexuit venerabilis Pater Ludovicus de Ponte, qui etiam dubio procul scribere cultiùs potuisset hispanicè, nisi, & ille quemadmodum in sua ad eam introductione ait, sollicitus fuisset, ut à Marinæ stylo, & verbis non recederet; eò quod illi viderentur esse ipsiusmet DEI, & ex ejusdem inspiratione magis genuinè manifestarent mysteria, quàm alia, quæ visa fuissent elegantiora. Videlicèt simplex est

est ipſius quoque, Dei cum ſimplicibus (quales, præ viris, ſolent eſſe foemina) ſermocinatio, & ea Sanctis acceptiſſima eſt dictio, quæ cum eorum modeſtia, morumque ſimplicitate conſentit. Neque liber hic ad aures mulcendas, aut linguam poliendam; ſed animum ſanctioribus imbuendum placitis, ac doctrinis eſt ſcriptus: *latet ſiquidem in illo, licet ſub verborum humilitate, Theſaurus incomparabilis, qui divina pietatis experientia, offertur cunctis bonæ voluntatis hominibus* quod Landſpergius, quoque dixit in a piſtola Apologetica, ad Lectorem præfixa libro, Divinarum inſinuationum, Sanctæ Gertrudis, & rem, non verba quærenda eſſe, ubi de ſalute agitur, reſponderunt Viri prudentiſſimi Typographo, ſolicitato de ſtylo expoliendo, in editione Dialogorum Divæ Catharinæ Senenſis. Quid quod Judice Eminentiſſimo Cardinali Baronio (tom. 3. à. nu. 356.) *ſuſpectum redditur, quidquid obducitur ſuco, atque pigmentis: pulchiorque eniteſcit, ipſa ſua puritate, ſimplicitas: quæ quod mentiri neſciat, omne, quamvis ad ornatum compoſitum velamentum, abhorret?* Itaque, nè te prudēs Lector, ſtylus offendat rudior, & quandoque, ob inuſitata cultis ſcriptoribus intercifa, ac periodos in ſpeciem intricatas, cacophonias, & tautologias inamænus: *rem ipſam appendo* (loquor cum Roſveydo in Prolegomenis ad vitas Patrum) *non verba; fructum lege, non folia, florem carpe: ne volaticos deſidera pappos;* V. P. Ludovicum loquentem audi; & vale, DEUMque pro me peccatore ora, ad cujus unius *majorem gloriam* interpretem egi.